

Korset och Kronan

Nr 42/2021

Jesus säger: Håll fast vid
det du har så att ingen
kommer och tar din krona
(Upp. 3:11)

Kristen etik (17)

Falska ideologier om samhället

En del av den naturliga lagen som i hög grad ifrågasätts i västvärldens sekulariserade samhällen är synen på det s.k. borgerliga samhället, äktenskapet, hemmet och familjen. Med det borgerliga samhället menas då alla olika slags samhällsbildningar som fanns i äldre tider. Det kunde vara mindre bysamhällen som slöt sig samman till större enheter ledda av t.ex. en borgmästare. Det kunde vara republik eller kungariket. Ibland uppstod stora välden, t.ex. det assyriska världsriket eller Romarriket.

Redan under upplysningstiden och den stora franska revolutionen 1789 ifrågasattes alla äldre, borgerliga ordningar. Det hela började med krav på vissa förbättringar men revolutionen radikaliserades snabbt. Man ville inte längre ha ett samhälle som byggde på att alla människor måste

Ordet om korset är en
dårskap för dem som går
förlorade, men för oss som
blir frälsta är det en Guds
kraft (1 Kor. 1:18)

Den gode herden
leder sina får (Joh. 10)

underordna sig Gud och man ville inte heller acceptera tanken på att all överhet – i detta fall kungadömet – var insatt av Gud. Människan själv och hennes förnuft skulle stå i centrum. Denna inställning ledde också till att kungen mördades och en ny tid och en ny religion med förnuftet i centrum proklamerades.

Ännu längre gick man några år senare inom socialismen och kommunismen. Det var särskilt *altaret, tronen och penningpåsen* som blev denna rörelses hatsymboler. Gudstron, kungamakten och kapitalismen skulle avskaffas och ett lyckorike på jorden skulle uppstå. Revolutioner utbröt också i de flesta av Europas huvudstäder, även om man i början inte lyckades åstadkomma någon mera långvarig kommunism.

Socialismens ideologi

I det *kommunistiska manifestet* (1848) av Karl Marx och Friedrich Engels står det:

Proletariatet, det understa lagret i det nuvarande samhället, kan icke höja sig, icke resa sig, utan att hela överbyggnaden av de skikt vilka bildar det officiella samhället, spränges i luften.

Man talar sedan om den nödvändiga utvecklingen i alla stater fram till...

... den punkt, där det bryter ut i en öppen revolution och proletariatet genom att våldsamt störta bourgeoisien grundar sitt eget herravälde (*Engels och Marx: Kommunistiska manifestet 1848, sv. öv. 1978, s. 41*).

Bourgeoisien är det franska uttrycket för borgerligheten, det klassiska samhället enligt den naturliga lagen. Alla dess olika varianter beskrevs noggrant redan av de gamla grekiska filosoferna, t.ex. Aristoteles.

Bibeln skildrar all möjlig ondskan i världen och socialismen har ofta rätt när man skildrar svåra missförhållanden som råder på olika platser. Men i stället för att arbeta för att förbättra och övervinna problemen löser kommunismen det hela genom att förklara, att det grundläggande felet ligger i synen att samhället bör ha en överhet, en regering av något slag, och att medborgarna skall lyda och rätta sig efter denna i allt som inte är synd och omoral.

Vägen att nå det kommunistiska målet är ”proletariatets utbildning till klass, störtandet av bourgeoisins herravälde, proletariatets erövring av den politiska makten och privategendomens upphävande” (s. 44f).

Efter detta mål kommer sedan också ”familjens upphävande”. Familjen angrips så:

Varpå vilar den nuvarande, den borgerliga familjen? På kapitalet, på det enskilda förvärvet... Den borgerliga familjen bortfaller naturligtvis ... i och med kapitalets försvinnande (s. 50f).

För att den traditionella familjen skall försvinna måste först uppfostran förändras:

Men, säger ni, vi upphäver de ömtåligaste förhållanden, när vi i stället för uppfostran i hemmet sätter samhällelig uppfostran. ... De borgerliga talesätten om familj och uppfostran, om det ömma förhållandet mellan föräldrar och barn, blir alltmera motbjudande, ju mer alla proletariatets familjeband sönderslits till följd av storindustrin... (s. 51).

Därefter går man hårt till storms mot ”fäderneslandet, nationaliteten”:

Arbetarna har intet fädernesland. Man kan icke fråntaga dem vad de icke har. ... Proletariatets herravälde skall få dem (nationerna) att försvinna ännu fortare. Med klassmotsättningarna inom

nationerna faller den fientliga ställningen mellan nationerna (s. 52f).

Så kommer angreppen mot religionen:

Behövs det en djupare insikt för att förstå, att med människornas levnadsförhållanden, med deras samhälleliga tillvaro också deras föreställningar, åskådningar och begrepp, med ett ord, även deras medvetande förändras sig. Vad bevisar idéernas historia om icke, att den andliga produktionen förändras sig i och med den materiella? (s. 53).

Religioner och ideologier är alltså endast en följd av materiella förhållanden. När det enligt socialismen viktigaste – det materiella – förändras, förändras också med nödvändighet religionen:

När den gamla världen höll på att gå under, besegrades de gamla religionerna av kristendomen. När de kristna idéerna på 1700-talet överflyglades av upplysningsidéerna, kämpade det feodala samhället sin dödsstrid med den då revolutionära bourgeoisien (s. 53).

Så avslutas manifestet med en kraftig appell:

Kommunisterna försmår att hemlighålla sina åsikter och avsikter. De förklarar öppet, att deras mål blott kan nås genom en våldsam omstörtning av all hittillsvarande samhällsordning. Må de härskande klasserna darra för en kommunistisk revolution. Proletärerna har i den ingenting annat att förlora än sina bojor. Men de har en värld att vinna. Proletärer i alla länder, förena er! (s. 73).

Våldsideoologier i vår tid

Hur det senare gick med den konsekventa socialismen och kommunismen ser vi i vår tid. De stater som med hjälp av revolution har infört denna ideologi har hamnat i en fruktansvärd terror med järnhård diktatur och våld mot alla oliktankande.

Grymma och mycket omfattande förföljelser av religionen har ägt rum överallt i världen där den s.k. ”vetenskapliga socialismen” har införts. Det är en ödets ironi att just ”klasskampen” då ”proletariatet” skulle få det bättre och de härskande klasserna försvinna har lett till att de nya härskarna har förslavat människorna ännu värre i de nya

”lyckorikena”. Om man t.ex. jämför Stalins och Hitlers avskyvärda riken finner man en ohygglig likhet. De oskyldiga judarna förintades inte bara av Hitler utan också av Stalin. Båda rikenas koncentrationsläger var platser där miljontals människor miste livet sedan de utsatts en grymhet och terror som man helst inte vill beskriva i detalj.

Socialismen har alls inte monopol på att grunda och utveckla terrorstater med förföljelser av oliktänkande. Den gamla tidens världsriken utvecklade också en stor grymhet. Så var och är också nazismen och andra högerextremistiska rörelser hemska våldsideologier som använder fruktansvärt grymma metoder så snart de kommer till makten. Vi ser också detta inom de muslimska terrororganisationerna och de stater där sådana rörelser får makten. Bibeln säger: *Hela världen är i den ondes våld (1 Joh. 5:19)*.

Djävulens olika metoder

Men vi skall då komma ihåg att djävulen verkar på olika sätt. Luther säger att Satan ibland framträder som ”den svarte djävulen” men ibland också som ”den vite djävulen”. Som ”den svarte” träder han fram med våld och mord, uppror och krig, förföljelser och plågor av alla möjliga, hemska slag. Det är då lätt att känna igen honom. Han vill på detta sätt alltid skada människorna.

Men som ”den vite” träder han fram i en vacker, religiös dräkt. Bibeln säger att han då ”förskapar sig till en ljusets ängel” (2 Kor. 11:14). Framför allt gör han detta genom att blanda sanning och lögn i förkunnelsen. Han lockar då särskilt prästerna att blanda in förnuftet och egna idéer i den kristna läran. Så kan djävulen träda fram och förkunna att Kristus verkligen är sann Gud och sann människa, vilket är bibliskt och sant. Men sedan lär han att vi själv måste avgöra oss för Gud och att det är genom våra egna ansträngningar som vi blir frälsta. Allt låter så vackert och fromt, men när man tror vad djävulen här säger

kommer man att förlora hela den kristna tron. Vi blir ju inte alls frälsta genom egna ansträngningar utan *enbart genom Guds nåd och tron som en Guds gåva, av nåd, för intet*.

Men ”den vite” djävulen är så listig att han ofta lyckas få hela kyrkosamfund med sig och så bringar han otaliga människor i fördärvet.

Därför skall vi ha klart för oss att inte bara yttre omoral, yttre våld och förtryckarregimer hotar kristendomen, utan också till synes mycket fromma och vackra kristna kyrkor och organisationer, som blandar in obibliska läror i sin förkunnelse.

Till detta kommer att djävulen också lockar oss kristna till att synda i vårt privatliv på många olika sätt. När vi får uppleva svåra tider, lidanden och förtryck blir vi bittra och förtvivlade och ger Gud skulden för att det går illa. Många lämnar då tron på Honom därför att de tror att han inte vill eller kan hjälpa.

Om vi däremot får uppleva goda tider glömmer vi lätt Gud och blir helt upptagna av oss själva och våra egna framgångar. Därför är det tyvärr så som Jesus säger:

Den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den (Matt. 7:13-14).

När Jesus säger: *Gå in genom den trånga porten!* är det hans inbjudan till oss att bekänna våra synder och förtrösta på allt han har gjort för oss. Han har levt ett heligt och oskyldigt liv för vår skull. Han har tagit alla våra synder på sig och dött på korset för vår skull. Därför är Han själv *den enda vägen* till saligheten.

Vi gör väl i att följa goda, mänskliga ideologier för detta jordiska livet och förkasta de skadliga. Men endast den sanna kristendomen i enlighet med Bibeln, Guds Ord, kan föra oss till himlens salighet.

Forts. i nästa nr.